

Nuoret, KONSTA APELI palveluksessanne!

Netti- ja nuorisopoliisi *Daniel Kalejaiye* kohtaa sekä hyvin- että pahoinvoivia nuoria. Kaveripoliisi saa nuoret kertomaan kuulumisiaan kaupungilla ja sosiaalisessa mediassa.

HANNU KASKINEN | KUVAT PETRI JAUHIAINEN

”Moro! *Se on konstaapeli Daniel tässä! Mä sairastin tossa korren, mistä tulikin mieleen, että tiesitkö, että sä voit syyllistyä pahoinpitelyyn, jos sä tahallas tartut toiseen jonkun vakavan taudin, esimerkiksi sukupuolitautiin! Nyt tiiät 😊.”*

Daniel Kalejaiye puhuu kameralle nuorten suosimilla TikTok- ja Instagram-kanavilla, mutta on läsnä myös Facebookissa, Snapchatissa ja Discordissa. Itä-Suomen poliisilaitoksen vanhemmalla konstaapelilla oli toukokuun alussa TikTokissa yli 160 000 ja Instagramissa yli 12 000 seuraajaa.

Daniel Kalejaiye muistelee aina osanneensa erottaa oikean ja väärän, vaikka teininä Joensuussa tuli kokeiltua kaikenlaista.

– Niistä jutuista, joista en jäänyt kiinni, en voi kertoa, kun äiti saattaa lukkea tän jutun, Kalejaiye kertoo itämurteella.

Mopoikäinen Daniel ajatteli, että edessä tappiviritetyllä Yamaha DT:llä kiitänyt kaveri rikkoi lakia, ja päätti pärjätä moponsa perusnopeuksilla. Vähän nolostuen hän muistaa kyllä virittäneensä mopoa, kerran. Kun sisko ihmetteli, miksi se kulkee niin kovaa, poika palautti vakioasetukset, eikä itse ajanut kertaakaan viritetyllä.

Peruskoulusta Kalejaiye suuntasi amikseen suorittamaa nuoriso-ohjaajan tutkinnon. Se oli sitä, mitä hän itse halusi. Äidin ja isän mieliksi hän hankki kaksoistutkinnon osana myös ylioppilastutkinnon.

Kalejaiye sanoo olleensa opiskelijana keskinkertainen, joka teki kaikesta vähimmäisoppimäärät. Yo-kirjoituksiin hän valmistautui tekemällä vain matematiikan tehtäviä, koska piti niistä. Matematiikasta tulikin e. Sekä äidinkielestä että terveystiedosta tuli c. Kotona englanti oli toinen kieli, mutta siitä tuli vain b, sillä englannin kirjoittaminen kangersi.

Joensuussa perheeseen kuuluivat sihteeriäiti, kokki-isä, pikkusisko ja kolme isosisko.

Yleisesti Daniel Kalejaiyen esikuvia ovat "totta kai" mummi, joka on elänyt rankan elämän ja kasvattanut ison perheen, sekä yhtä lailla totta kai isä ja äiti.

”Nuoriin satsaaminen on kuin sijoitus.

– Sanotaan, että poliisi on sukuammatti, mutta meidän suvussamme on vain muutama turvallisuusalan ihminen, Nigeriassa.

Kalejaiye kertoo olleensa laiska koululainen.

– Äiti pakotti lukkees kokkeisiin, ja pääsin niistä juuri ja juuri läpi.

Varsinkaan lukeminen ei maistunut. Kun piti lukea romaani, Daniel kokeili äänikirjaa, mutta nukahti siihenkin. Lopulta kirja oli kuitenkin vain luettava.

Nyt hän on vallan motivoitunut lukemaan rikoslakia, sillä se on tunnettava, jotta voi olla hyvä poliisin työssä.

Ammatinvalinnan ratkaisi luokiokaveri Johannes, joka sanoi Danielille, että tästä tulisi hyvä poliisi. Miehet muodostavat *Retkikunta Ratkiriemukkaan*, joka on reissannut Virossa, Saksassa ja Lapissa. Ja tänäkin vuonna reissataan. Kalejaiye kävi mieluusti Japanissa, Yhdysvalloissa ja Australiassa sekä toisen kerran Afrikassa. Perheensä kanssa hän vieraili Nigeriassa kymmenkunta vuotta sitten.

Kalejaiye muutti työn perässä Kuopioon vuonna 2020. Tuolloin hän päätti, ettei muuta Helsinkiin, kun muuallakin Suomessa tarvitaan hyviä tekijöitä. Tampere olisi hyvä paikka, jos kaupungissa olisi vilkkaampaa Ankkuri-toiminta. Niin nettipoliisi kuin Ankkuri tekevät ehkäisevää nuorisotyötä.

– Kun päätin hakea poliisiksi, halusin tehdä töitä nimenomaan nuorten kanssa. Jos nyt satsaa nuoriin, satsaa tulevaisuuden aikuisiin. Nuoriin satsaaminen on kuin sijoitus.

Kalejaiyeta miellyttää, että 10–18-vuotiaat ottavat hyvin esitetyn viestin vastaan, sillä heidän ajatusmaailmansa on vielä avoin, vaikka monella onkin vanhemmilta opittuja katkeroitumismalleja.

– Monelta myös puuttuu kasvattava aikuinen, isä tai velihahmo. Haluan olla luotettava aikuinen juuri silloin, kun nuori sitä kipeästi tarvitsee.

Parasta poliisityössä ovatkin nuorten kohtaamiset. Kalejaiye heittäytyy nuorten kanssa juttusille, joten hekin alkavat usein jutella hyväntuulisen poliisimiehen kanssa.

– Olen aina pyrkinyt siihen, että kanssani olisi helppo jutella. Olen halunnut olla kiltti ja avoin, tietyissä rajoissa totta kai.

Nuorten omista ajatuksista voi syntyä hyvää keskustelua. Kun luottamus syntyy, ja nuori avautuu myös kiipeistä kokemuksistaan, on mahdollista, että nuori saa tarvitsemansa avun ajoissa.

– Ja kun nuoret kämmäävät, heiltä voi kysyä, miten jatketaan eteenpäin.

Esiintyminen on aina ollut Daniel Kalejaiyen juttu. Alle kymmenvuotiaana hän soitti nokkahuilua, ja vähän vanhempana lauloi *Joensuun poikakuorossa*, joka vieraili Saksassa asti. Seuraavaksi hän innostui breakdancesta.

– Meikäläinen on ollut esillä koko elämänsä. Yläkoulussa hain huomiota olemalla luokan pelle.

Takapakkiakin piti välillä ottaa, kun huomio tuntui vääränlaiselta. Hän viittaa juontajan pestiinsä *Ylen Summari*-ohjelmassa vuonna 2015, jolloin hän perusti

Jos Daniel Kalejaiye ei olisi päässyt poliisikouluun, hän olisi halunnut yläkoululaisten opettajaksi. Hän sai maaliskuussa Vuoden Lapsitekopalkinnon Nuorilta Kotkilta.

julkiset sometilit ja sai parituhatta seuraajaa. Ei tuntunut hyvältä jakaa pelkästään omaa elämäänsä.

– Summeri ei poikanut toivomaani julkisuusuraa, mutta sain sentään kokemusta ja tuttavuuksia.

Armeijassa, Lappeenrannassa rakuunaeskadroonassa hän pääsi irti Summeri-Danielin roolista. Hän suoritti myös aliupseerikoulun Haminassa.

Kuukausi ennen Poliisiammattikorkeakoulun pääsykokeita Kalejaiye alkoi käydä salilla. Hän luonnehtii pääsykokeita yllättävän helpoiksi, vaikka sai fyysisten kokeiden pisteistä vain hiukan yli puolet. Äidinkielen esseestä tuli lähes täydet pisteet.

Kun Kalejaiye aloitti poliisikoulun huhtikuussa 2017, tuntui luontaiselta mennä someryhmään.

Valinta oli ilmeisen oikea.

Poliisi- ja rikosmaailmasta somekanavilla kertova *Konstaapeli Daniel* -somepersoonana syntyi Kuopiossa vuonna 2020, ja somesuosio sen kuin kasvaa, mitä Kalejaiye sanoo toisinaan ihmettelevänsä. Hänen mukaansa roolin takaa on helppo jakaa ajatuksia, ja nuorilta saatu hyvä palaute kannustaa.

– Kyllä mie huomiosta tykkään.

Jos Kalejaiye ei jaksa olla sosiaalinen vaikkapa kaupakäynnillä, hän laittaa kuulokkeet korville.

Tunnettuna henkilönä Daniel Kalejaiye haluaa pitää kiinni yksityisyydestään, eikä hänellä ole omia julkisia some-tiliä.

– Miksi 10 000 ihmisen pitäisi tietää, että omistan koiranpennun?

Reilut kaksi vuotta sitten ero somepersoonan ja yksityisen Danielin välillä tuntui olevan selvä. Nyt hän sanoo rajavyöhykkeen alati kaventuneen.

– Ero poliisi-Danielin ja meikäläisen välillä on pieni. Ei minulla sinänsä salattavaa ole, kun olen sikäli aikuinen, etten rieku alasti kylillä tai kaahaa autolla.

Sosiaalinen media on täynnä hyvää ja pahaa, joten somekäyttäjän on oltava medialukutaitoinen. Kalejaiye toimii somessa siten kuin toivoo muidenkin toimivan eli kriittisesti.

– Moni ajattelee, että some on kuin puhekuupla pään päällä, ja että sinne pitäisi työntää ihan kaikki. Some on silti vain dataa. Sinne rinkulaan ihmiset tietämättään syöttävät tietoa, jota myydään, ja tietämättä, mitä sillä tiedolla tehdään.

Kalejaiye puhuu rennosti vakavistakin asioista, mutta valitsee sanansa tarkasti. Nuori voi jopa edellyttää rentoutusta, sillä jäykän poliisisedän sanomaa tai kukkahattutädin viestiä ei kuunneltaisi yhtä tarkasti. Poliisi ei menetä arvostustaan, vaikka hymyilee.

Marko Forss on Kalejaiyelle esikuva, jonka hän ahkerana netinkäyttäjänä löysi jo 15-vuotiaana.

– Forss teki ison työn muuttamalla poliisissa ajatusmaailmaa siten, että netissäkin voi tehdä poliisityötä. Hattu nousee päästä, kun Forss tulee huoneeseen.

Valloittavaa persoonaa on jo kysytty politiikkaan. Daniel Kalejaiye tokaisee haluavansa presidentiksi, mutta jatkaa vakavammin tiedostavansa, että hänestä odotetaan äänimagneettia, eikä asioihin vaikuttajaa.

– En halua siihen peliin. Toki olisi siistiä, jos työni joskus johtaisi vielä poliisihommia pidemmälle..., hän pyörittelee.

Kalejaiyen nettipoliisikokemuksista maaliskuussa julkaistu kirja *Konstaapeli Daniel tässä, moro!* selvittää rikosnimikkeitä esimerkkitapauksilla. Ne lienevät kaikille poliiseille tuttuja, mutta toimivat laillisuuskasvatuksena. Moni nuori voi tietää, mikä on identiteettivarkaus, mutta harva tietää, mikä on laitton uhkaus.

Kun *Lasten Keskus* ehdotti kirjantekoa, Kalejaiye suostui, kun sai tehdä kirjasta omannäköisensä. Syntyi helppolukuinen opus, jonka tekijä olisi itsekin voinut nuorena lukea.

– Kirjoitan samoin kuin toimin nettipoliisina. Haluan auttaa, kun nuori ei tiedä, mitä pitää tehdä, jos hänelle on tehty jotakin väärää.

Tai kun nuori on syyllistynyt johonkin, eikä tiedä, mitä siitä voi seurata.

Kirja avaa rikoslain vaikeaselkoisuutta: teoilla, sanoilla ja käyttäytymisellä on seurauksensa. Kalejaiye toivoo nuoren valpastuvan ajoissa. On syytä tietää, että 15 vuotta täyttänyt on rikosoikeudellisesti itse vastuussa tekemisistään ja vahingonkorvausvastuu alkaa syntymästä.

Konstaapeli Daniel opettaa myös elämäntaitoja: "Mittä Matti sanoo Ieposta, kertoo enemmän Matista kuin Ieposta."

Vapaa-ajallaan Daniel Kalejaiye leipoo. Hän oppi yläkouluikäisenä tekemään pullataikinaa, ja nyt bravuuri-resepti on netistä löytynyt "maailman yksinkertaisin suklaakakku".

– Kaikki, mihin tarvitaan vehnää, sokeria ja rasvaa, onnistuu, mutta kummoistakaan ruokaa en osaa tehdä.

Iso osa vapaa-ajasta kuluu urheiluun, lähinnä crossfittreeneihin. Kalejaiye tykkää rankasta lajista, johon kuuluu painonnostoa, voimannostoa ja juoksemista. Urheilusta on sekin etu, että tarpeeksi liikkuva voi syödä mitä tahansa.

Kesällä hän ajaa 800-kuutioisella *Yamahalla*. ■

”Meikäläinen on ollut esillä koko elämänsä.